

Město Vsetín
k rukám paní starostky Ivety Tábořské
členům zastupitelstva

Věc: Návrh na udělení čestného občanství paní Ilse Reiner-Eichnerové

Vážení zastupitelé, radní Města Vsetína,

obracíme se na Vás ve věci udělení čestného občanství Města Vsetína rodačce židovské národnosti paní Ilse rozené Eichnerové, provdané Reinerové.

Domníváme se, že o životě a osudech paní Ilsy není třeba mnoho psát, její život na Vsetína a v okolí je krátce shrnut v knize Očima dítěte, kterou vydala Diakonie ČCE – středisko Vsetín v r. 2008. Snad jen krátce, paní Ilsa se narodila 21.12.1929 na Vsetíně, kde žila s rodiči, matkou Charlottou a otcem Maxem spokojeně přes deset let, poté byl odvečen do koncentračního tábora její otec, pak matka, která následně zemřela. O osudech otce se paní Ilsa dozvěděla až po válce (pravděpodobně zemřel ihned po příjezdu do KT). Jména obou jejích rodičů jsou uvedena na pamětních deskách židovským obětem II. světové války na zdi hřbitova. Sama paní Ilsa byla jako židovský sirotek odeslána do sirotčince do Prahy a poté do koncentračních táborů, kde byla vězněna více než tři roky. Po konci války ji přijala vsetínská rodina stavitele Lukáše a našla jí příbuzné v Americe, kam se paní Ilsa odstěhovala a žije tam dodnes.

Na město Vsetín paní Ilsa nezanevřela, ba ani nezapomněla. Dlouhou dobu jí trvalo, než se odhodlala zveřejnit své vzpomínky na válečné hrůzy, které v rámci holocaustu zažila. Jsou to vzpomínky trýznivé a bolavé i pro nás, kdo o nich jen čteme. Ale když tak učinila, stala se náhle v USA celebritou, dokumentární film o ní natočil známý režisér Steven Spielberg, přijal ji americký prezident Bill Clinton... a ona vždy při těchto příležitostech vzpomíná na své rodné město Vsetín s láskou a úctou... kdyby za nic jiného, domníváme se, že právě za toto si čestné občanství města plně zaslouží.

Naše škola má s paní Ilsou vynikající spolupráci. Jsme s ní v kontaktu prostřednictvím e-ailu a paní Ilsa je vždy připravena odpovědět žákům na jejich otázky, povzbudit, je, pozdravit... připomenout, jak si vážit svého města, života v demokracii a míru, toho, že mají rodiče i jejich péči. Její osobní výpověď, která je pro ni vždy znovu a znovu bolestná, je pro žáky tím nejdůležitějším, tím, co se nikdy nezapomíná. Je to svědectví a osobní výpověď o holocaustu o hrůzách II.světové války.

Domníváme se, vzhledem k věku paní Ilsy, že by bylo vhodné ocenit její přínos právě čestným občanstvím města, kterého, a tím jsme si jisti, by si velmi považovala. Bohužel léta jsou neúprosná a její zdraví po všech těch prožitých hrůzách také není nejpevnější. Proto se obáváme, aby „nebylo pozdě“ než se na ni, v řadě významných osobností, dostane. V současné době si nedovedeme představit člověka, který by si čestné občanství našeho města zasloužil více.

Ve Vsetíně dne 3.3.2001

za kolektiv níže podepsaných učitelů a zaměstnanců ZŠ Vsetín, Sychrov 97,
za žáky téže školy a jejich rodiče

Josef Martinka, žák 9.A

a

Mgr. Jaroslava Ševčíková

bytem Vsetín, Sychrov 128

jaroslavasevcikova@seznam.cz

tel. 732 234 692